

Til nr. 10 og 12

Med bestemmelserne præciseres, at kravet om en mindsteavance på 9 pct. gælder den samlede avance i alle led fra importør til forhandler, og ikke kun avancen hos det sidste led i forhandlerkæden.

Der henvises herom til punkt. 3.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Med bestemmelsen præciseres, at afgiftsberigtigelse af et nyt køretøj kan ske på grundlag af en lavere pris end den, der oprindeligt er anmeldt for køretøjet, hvis det godtgøres, at køretøjet sælges til den lavere pris, og betingelserne efter registreringsafgiftslovens § 8 er opfyldte.

Der henvises herom til punkt. 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Bestemmelsen i § 10 er med redaktionelle ændringer en videreførelse af den gældende § 10 i registreringsafgiftsloven. Bestemmelsen vedrører fastsættelse af den afgiftspligtige værdi af brugte biler.

Der er dog foretaget den indholdsmæssige ændring, at det i stk. 4, sidste pkt., er anført, at myndigheden (told- og skatteforvaltningen, et motorankenævn eller Landsskatteretten) afgør, om der er grund til at besigtige det køretøj, der skal træffes afgørelse om. Efter den gældende § 10, stk. 3, sidste pkt., i registreringsafgiftsloven kan den, der ønsker bilen værdiansat, kræve, at vurderingsmændene besigtiger køretøjet, før de træffer afgørelsen.

Bestemmelsen følger de almindelige principper for myndighedernes procesledelse. Myndigheden har ansvaret for, at den afgørelse, myndigheden træffer, er tilstrækkelig oplyst. Ved administration af bestemmelsen vil det således blive tillagt betydning, hvis den, som afgørelsen vedrører, ønsker en besigtigelse af køretøjet, før der træffes afgørelse.

Der er endvidere foretaget den ændring vedrørende køretøjer, der er mere end 35 år gamle, jf. § 10, stk. 4, at afgiften fastsættes til den udbetalte godtgørelse, hvis der er udbetalt godtgørelse efter § 7 b for køretøjet.

Bestemmelsen i § 11 angiver de typer af afgørelser, der kan påklages til et motorankenævn. Det er visse afgørelser truffet af told- og skatteforvaltningen.

Nærmere bestemt er det for det første afgørelser om fastsættelse af den afgiftspligtige værdi af nye køretøjer, hvor der enten ikke er anmeldt en pris, eller hvor betingelserne for afgiftsberigtigelse på grundlag af en lavere pris end den anmeldte ikke er opfyldt.

For det andet afgørelser om fastsættelse af den afgiftspligtige værdi af brugte biler.

For det tredje afgørelser om godtgørelse af afgift i forbindelse med udførsel af køretøjet fra landet.

For det fjerde afgørelser, hvor told- og skatteforvaltningen har afslået at genoptage en tidligere truffen afgørelse af den karakter, der kan påklages til et motorankenævn.

Bestemmelsen i § 12 angiver de nærmere regler for etablering af motorankenævne.

Efter bestemmelsen tilkommer kompetencen skatteministeren. Skatteministeren bestemmer således:

Landets inddeling i motorankenævnskredse.

Udnævnelse af det enkelte medlem af et motorankenævn.

Forretningsordene for motorankenævnene.

Regler for vederlæggelse af nævnsmedlemmerne.

Disse kompetencer og deres udmøntning er omtalt nærmere ovenfor under punkt 3.3.

Efter bestemmelsen stiller told- og skatteforvaltningen sekretariatsbistand til rådighed for motorankenævnene. Ligesom for sekretariatsbistanden til skatteenævne og vurderingsankenævne vil det blive sikret, at sekretariatsfunktionen er organisatorisk adskilt fra den øvrige told- og skatteforvaltning.

Bestemmelsen i § 13 angiver regler for klage til et motorankenævn og nævnets behandling af en klage. Disse regler følger i størst muligt omfang de regler, der gælder for vurderingsankenævns behandling af en klage over vurdering af fast ejendom.

Efter stk. 1 kan enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i en afgørelse som nævnt i § 11, klage herover til motorankenævnet. Tilsvarende gælder retten til at klage over motorankenævnets afgørelse til Landsskatteretten, eller retten til at klage over told- og skatteforvaltningens afgørelser til Landsskatteretten.

Det beror på en konkret vurdering, om en klager er klageberettiget. I praksis vil det være den, der hæfter over for staten for afgiftens betaling, eller som over for staten er berettiget til at få godtgjort afgift, der har ret til at klage.

Efter stk. 2 afvises en klage, hvis den modtages efter udløbet af klagefristen på 3 måneder. Motorankenævnet kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler der for. Sådanne særlige omstændigheder kan eksempelvis være sygdom eller en langvarig rejse.

Efter stk. 3 kan told- og skatteforvaltningen vælge at genoptage den afgørelse, der er klaget over, frem for at forelægge klagen for motorankenævnet til afgø-